

Tematyka kompleksowa dla grup:

„Mali Odkrywczy”, „Smerfy”, „Ekołudki”.

„Pożegnania nadszedł czas” (15.06.-19.06.2020r)

1. **Słuchanie piosenki „Hej przedszkole ukochane”.**

<https://www.youtube.com/watch?v=4ba9aVhV88M&list=PLWkP6wOWGPWA9cRzptG1kVaYgaiaxooUI>

Krótką rozmowa na temat jej treści:

- O czym jest ta piosenka?
- Jakie zdarzenia zapamiętacie z waszego przedszkola?
- Określanie charakteru melodii piosenki (wesoła, smutna).

Dowolny taniec do melodii piosenki, rytmiczne wyklaskiwanie refrenu.

2. **Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Pocieszajki dla maluchów”.**

Książka (str.86-89). Załącznik nr1

Ada była bardzo dumna z tego, że po wakacjach pójdzie do szkoły. Będzie miała kolorowy plecak, a w nim książki, zeszyty i piórniki z przyborami. Bardzo chciała się nauczyć samodzielnie czytać, bo obiecała Olkowi, że w przyszłości to ona przeczyta mu bajkę na dobranoc, a nie odwrotnie.

Na zakończenie ostatniego roku w przedszkolu zaproszono wszystkich rodziców, a młodsze grupy zadbały o niespodzianki: zaśpiewały pożegnalne piosenki

i wręczyły starszacom samodzielnie przygotowane sadzonki drzewek szczęścia w małych doniczkach.

Grupa Ady odwdzięczyła się przedstawieniem teatralnym dla maluchów o misiui, który trafił do przedszkola i niczego nie potrafił robić samodzielnie: nie umiał sam jeść, ubierać się, wiązać sznurowadeł i budować domku z drewnianych klocków. Nie wiedział nawet, że przed jedzeniem trzeba myć łapki, ani nie znał słów: „proszę, dziękuję, przepraszam”. Ten miś musiał się wszystkiego nauczyć w przedszkolu, a dzieci mu w tym pomagały.

Był to teatrzyk kukielkowy, w którym Ada przedstawiała postać dziewczynki o imieniu Basia. Tomek trzymał kukielkę niedźwiadka, a Basia uczyła misia, jak należy myć łapki:

– O! Popatrz, misiui,
tu jest łazienka,
wodą się zmywa
farbę na rękach,
a ty masz łapki
całe w powidłach,
więc musisz użyć wody i mydła!

Piotrek, Janek i Paweł poruszali kukielkami zielonych żabek i śpiewali piosenkę:

Kum, kum, kum!
Rech, rech, rech!
Było przedszkolaków trzech.
Hopsa, w lewo!
Hopsa, w prawo! Skaczą zwinnie.
Brawo! Brawo!
Ucz się, misiui, z nimi ćwicz,
skacz i do dziesięciu licz!

Tu następowała wyliczanka do dziesięciu: jeden, dwa, trzy, cztery, pięć i tak dalej... Potem na scenie pojawiły się symbole pór roku: słońce, bałwanek, kasztany i skowronek. Dzieci z młodszych grup doskonale wiedziały, które symbolizują wiosnę, lato, jesień i zimę.

Na zakończenie przedstawienia wszystkie starszaki ukloniły się pięknie i wyrecytowały:

– Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,
nasz wesoły uśmiech zostawimy wszędzie,

a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,
będziemy wspominać kochane przedszkole!

Młodszy dzieciom bardzo podobało się przedstawienie, a po spektaklu wszyscy chcieli obejrzeć z bliska kukielki. Ada stanęła pod oknem i przyglądała się swoim koleżankom i kolegom. Z jednej strony cieszyła się na myśl o szkole, z drugiej jednak czuła, że będzie tęsknić.

– Trochę mi smutno – powiedziała do Kasi.

– Mnie też – odpowiedziała dziewczynka. – Nauczyłam się tutaj pisać swoje imię: K A S I A – przeliterowała.

– A ja się nauczyłam sama korzystać z łazienki, bo jak byłam mała, to nie umiałam spuszczać wody – dodała Ada.

– Piotrek mi pokazał, jak bezpiecznie zjeżdżać ze zjeżdżalni i wspinać się po drabinkach.

– Mnie też!

– I umiemy już rozpoznawać kształty: kółka, trójkąty, prostokąty i kwa... kwa... – zająknęła się Kasia.

– Kwadraty – dokończyła Ada.

– Tak! Kwadraty!

– I co jeszcze?

– Pani pokazała nam, jak się kroi warzywa, tak żeby się nie skaleczyć.

– I już umiemy same zrobić sałatkę z majonezem – odparła z dumą Ada.

– A pamiętasz, jak lepiłyśmy pączki z piasku do naszej cukierni? Tomek ugryzł jednego i pani kazała mu szybko wypłukać buzię.

– Cha, cha! Nigdy tego nie zapomnę.

– I piekliśmy ciasto na Dzień Mamy, a wyszedł nam zakalec!

– Pamiętam. Pani polala je rozpuszczoną czekoladą i powiedziała, że takie ciasto jada się we Francji.

– Było bardzo dobre. Wszyscy prosili o dokładkę.

Dziewczynki wymieniły jeszcze wiele wesołych wspomnień i obiecały sobie, że będą odwiedzać swoje przedszkole i ulubioną panią. Pożegnały się z innymi dziećmi, z kucharkami, panem „złotą rączką”, który potrafił naprawić każdą rzecz, a nawet z zabawkami.

Przed wyjściem z przedszkola Ada położyła coś ukradkiem w swojej szafce w szatni.

– Co tam zostawiłaś? – zdziwiła się mama.

– Zostawiłam pudełko z pocieszajkami.
 – A co to są pocieszajki?
 – To są kolorowanki ze zwierzątkami. Powiedziałam pani, że jak jakiś maluch będzie płakał, to może mu dać taką kolorowankę i poprosić, żeby pomalował smutne zwierzątko.

Ja też kiedyś płakałam za tobą w przedszkolu i wtedy pomalowałam krowę na żółto. Świeciła jak słońce i od razu mi było lepiej.

– To wspaniały pomysł – mama spojrzała z podziwem na Adę i mocno ją przytuliła.

– Pa, pa! Przedszkole! – powiedziała Ada. – Kiedyś cię odwiedzę.

• **Rozmowa na temat treści opowiadania:**

- Co przygotowała grupa Ady na pożegnanie przedszkola?
- Co przygotowali młodszy koledzy?
- Co robiły Ada i Kasia?
- Kogo pożegnała Ada?
- Co to były pocieszajki Ady?
- Gdzie je zostawiła?

• **Nauka wierszyka z opowiadania fragmentami, metodą ze słuchu.**

*Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,
 nasz wesóły uśmiech zostawimy wszędzie,
 a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,
 będziemy wspominać kochane przedszkole!*

• **Wspominanie przez dzieci tego, co zapamiętały z pobytu w przedszkolu.**

3. „Nadchodzi lato” – wykonanie pracy plastycznej dowolną techniką dla wybranego kolegi lub koleżanki z przedszkola. Można wykorzystać poniżej zamieszczone propozycje prac plastycznych.

<https://www.youtube.com/watch?v=y6rdOIGst7I> – „Malowanie pianą”
 atrakcyjna dla dzieci alternatywa do malowania farbami.

<https://www.youtube.com/watch?v=wuIXb58fQBA> – „Motyl malowany gąbką”.

<https://www.youtube.com/watch?v=SIKpm5CUJjs> – „Malowanie widelcem”.

4. „Na łące” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci poruszają się w dowolnych kierunkach w rytm muzyki (*link z muzyką zamieszczony poniżej*). Podczas przerwy w nagraniu zatrzymują się. R. zwraca się do dziecka: – *Jesteśmy na wsi. Tutaj spędzamy wakacje. W ogrodzie pełnym drzew owocowych i kwiatów stoją ule. W nich mieszkają pszczoły, które wydają różne dźwięki, poruszając odpowiednio skrzydełkami.* Rodzic unosi szablon przedstawiający pszczołę lub podnosi rękę do góry. Dzieci nabierają nosem powietrze, wypuszczają je i wypowiadają sylabę bzz lub buu.

<https://www.youtube.com/watch?v=WBIt7urux1M>

5. Ćwiczenia w liczeniu za pomocą patyczków.

Patyczki w różnych kolorach, znaki, liczby.

Dzieci biorą sobie po tyle patyczków, ile mają palców u rąk i siadają na dywanie.

- *Układanie z patyczków kształtów figur geometrycznych.*

Dzieci układają z patyczków trójkąt, prostokąt, kwadrat. Określają, ile patyczków potrzebowały do ułożenia kształtu każdej figury.

- *Układanie patyczków według kolorów.*

Dzieci liczą patyczki w każdym kolorze. Podają całkowitą liczbę patyczków, mówiąc np., 3 patyczki czerwone dodać 4 patyczki zielone i dodać 3 patyczki żółte to razem 10 patyczków.

Układanie działania ilustrującego liczbę patyczków. Np. $3 + 4 + 3 = 10$ (*działanie układają dzieci sześciolatnie*).

- *Odkładanie patyczków, np. w kolorze żółtym.*

Dzieci liczą pozostałe patyczki, mówiąc: 10 odjąć 3 to siedem.

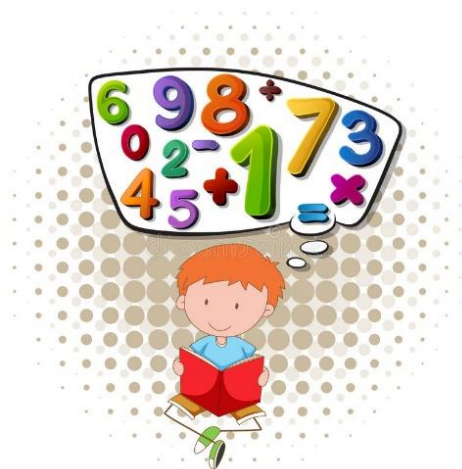
Układają działanie: $10 - 3 = 7$ (*działanie układają dzieci sześciolatnie*).

- *Odkładanie patyczków, np. czerwonych.*

Dzieci liczą pozostałe patyczki, mówiąc: 7 odjąć 3 to cztery.

Układają działanie: $7 - 3 = 4$ (*działanie układają dzieci sześciolatnie*).

Dalsze ćwiczenia przeprowadzamy analogicznie.

6. **Drogie dzieci!!!!!! Pamiętajcie!!!!!! Ruch to zdrowie.**

Proponujemy kilka zabaw rozwijających różne grupy mięśniowe.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa „**Samochody**”. Dziecko biega w różnych kierunkach, naśladując rękami poruszanie kierownicą. Wydaje odgłosy poruszającego się samochodu: brr, brr lub brum, brum. Na sygnał – *kłaśnięcia w ręce* – zatrzymuje się i trąbi: pi, pi, pi. *Dwa kłaśnięcia* są sygnałem do ponownego poruszania się.
- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – „**Trawa i chmury**”.
Na hasło: „trawa”, dziecko przykuca; na hasło: „chmury”, staje na palcach, wyciągając ręce w górę i poruszając nimi w prawo i w lewo – naśladuje chmury płynące po niebie.
- Ćwiczenie tułowia – skręty – „**Śledzimy lot samolotu**”.
Dziecko siedzi skrzyżnie. Jedną rękę ma na kolanach, a z drugiej tworzą daszek nad oczami. Wykonuje skręt tułowia i głowy uniesionej do góry w jedną, a następnie w drugą stronę – obserwując lot samolotu.
- Ćwiczenie równowagi – „**Rysujemy koła**”.
Dziecko, w staniu na jednej nodze, rysuje stopą w powietrzu małe koła i duże koła. Ćwiczenie wykonują raz jedną, raz drugą nogą.
- Zabawa uspokajająca – „**Na prawo, na lewo**”.
Dziecko maszeruje po dywanie przy akompaniamencie dowolnej muzyki. Na hasło: „w prawo” lub „w lewo” wykonuje zwrot zgodnie z poleceniem.

Można również wykorzystać linki z zabawami ruchowymi zamieszczonymi poniżej:

<https://www.youtube.com/watch?v=VgBp1eu8xUM>

<https://www.youtube.com/watch?v=m-13-WFz7K8>

<https://www.youtube.com/watch?v=UaVxb8JQowI>

<https://www.youtube.com/watch?v=k2hBMkZuvP8>

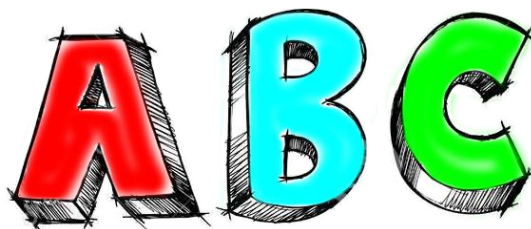

7. **„Co najbardziej podobało mi się w przedszkolu” – rysowanie kredkami ołówkowymi.**

- Zabawa „Dokończ zdania”.
- Rodzic rozpoczyna zdania, a dziecko je kończy np.:
W przedszkolu lubiłem/ lubiłam...
W przedszkolu nie lubiłem/nie lubiłam...
W przedszkolu czułem się/czułam się...
- Wypowiadanie się dzieci na temat: „Co najbardziej podobało mi się w przedszkolu?”
- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Karta pracy, cz. 4, s. 76 .

Rysowanie tego, co podobało się w przedszkolu. Wskazywanie obrazków zgodnie z kolejnością pór roku.

8. **„Potrafię czytać”- Karta pracy, cz. 4, s. 77.**

Czytanie tekstu z Rodzicem lub samodzielnie.

Rozmowa na temat tego, co dzieci poznały

w przedszkolu. Rysowanie słoneczek po śladach. Kolorowanie rysunków.

Karta pracy „*Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*” s. 80. Rysowanie po śladach.

Karta pracy „*Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby*”, cz. 2, s. 80. Ćwiczenia w czytaniu. Dzieci czytają samodzielnie lub z pomocą N.

9. **„Dlaczego czereśnie pękają?”- zabawa badawcza.**

Czereśnie – całe i popękane, rabarbar, woreczek foliowy, miska z wodą.

- Wyjaśnianie dzieciom, dlaczego, kiedy pada deszcz, dojrzewające latem owoce pękają.
- Oglądanie rabarbaru; opisywanie jego wyglądu, przeznaczenia; zwracanie uwagi na czerwoną skórkę brudzącą palce oraz, że liście rabarbaru mają charakterystyczny kształt.
- Włożenie jednego kawałka liścia do woreczka foliowego, a pozostałych – do miski z wodą. Następnego dnia porównywanie wyglądu rabarbaru z woreczka i z

rabarbarem z wody (*rabarbar wyjęty z woreczka nie zmienia swojego wyglądu, ma nadal równe, całe końce; natomiast ten wyjęty z wody jest na końcach popękany i zwinięty*). *To efekt wchłaniania wody. Skórka wchłania jej więcej niż miąższ. Właśnie dlatego rabarbar pęka na końcach i się zwija.*

Rodzik wyjaśnia, że podobne zjawisko można zaobserwować również u innych owoców.

Czereśnie, kiedy są już dojrzałe i pada na nie deszcz, zaczynają pękać. Miąższ znajdujący się pod skórą chłonie jak gąbka krople wody, które padają na skórę. Owoce zwiększa więc swoją objętość. Skórka natomiast nie zachowuje się jak nadmuchiwany balonik, nie rozciąga się i dlatego pęka. Podobnie jak czereśnie pękają również wiśnie, śliwki i agrest.

- Degustowanie czereśni – całych i popękanych.

- **Zabawa ruchowo-naśladowcza „Wakacyjny pociąg”**. Dziecko ustawia się za Rodzicem trzymając go za biodra – imitując w ten sposób „wakacyjny pociąg”. Maszynistą jest Rodzik. Pociąg będzie jechał przez różne miejsca, których nazwy będzie podawał R. (np. las, łąkę, plażę, góry...). W momencie, gdy R. wymieni dane miejsce, pociąg się zatrzymuje, a dziecko naśladuje to, co można w tym miejscu robić.

10. „Pożegnanie przedszkola” – słuchanie wiersza Agaty Widzowskiej.

Krótką rozmowę z Rodzicem na temat jego treści.

– Lato się śmieje, czas na wakacje!
Pa, pa, zabawki! Żegnaj, przedszkole!
Zawsze będziemy o was pamiętać,
stawiając krzywe literki w szkole.

Starszak potrafi:
budować wieże,
rozpoznać w książkach najdziwniejsze zwierzę,
układać puzzle,
kroić warzywa,
wie, że się pokłuć można w pokrzywach.

Zna pory roku,
kierunki świata,
wie, że na miotle nie da się latać,
sam się ubiera,
buty sznurowuje,
mówi: „przepraszam, proszę, dziękuję”.

Umie zadzwonić
na pogotowie,
wie, że się nie da chodzić na głowie,
zasady ruchu
zna doskonale
i po ulicy nie biega wcale.

Lubi teatrzyk,
śpiewa piosenki,
wie, czym się różni słoń od sarenki,
pieluch nie nosi ani śliniaka.
To są zalety dziecka starszaka.

– Kwiatek dla pani. Cmok dla maluchów.

Trochę nam smutno...

Pa, pa, przedszkole!

Lecz czy będziemy mogli tu wrócić,

gdy nam się znudzi w tej nowej szkole...?

Życzymy udanej zabawy!!!!!!!!!!!!!!
A naszym kochanym starszacom
powodzenie w szkole, samych piątek
i szóstek oraz wielu wspaniałych
kolegów i koleżanek.

Źródło:

1. Nowe przygody Olka i Ady-Przewodnik metodyczny cz.5. Wydawnictwo MAC Edukacja.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-ks/mobile/index.html>

2. Filmy i piosenki, układy taneczne wg załączonych powyżej linków.

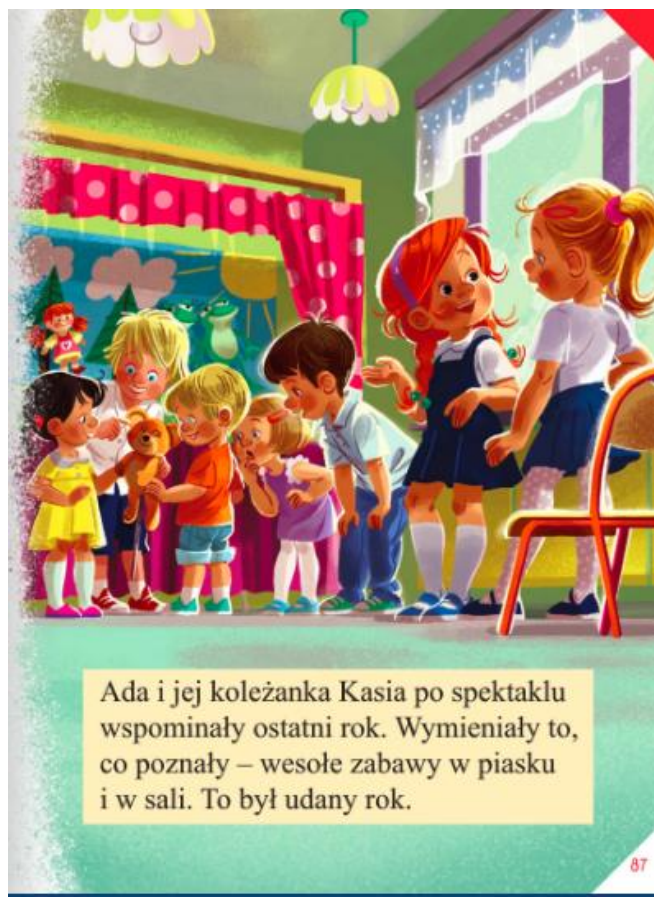
Załącznik nr 1

Grupa Ady wystawiła na pożegnanie spektakl kukielkowy o misiui. On nie robił nic sam – nie jadł, nie wkładał i nie zdejmował ubrania, nie mył łapek.

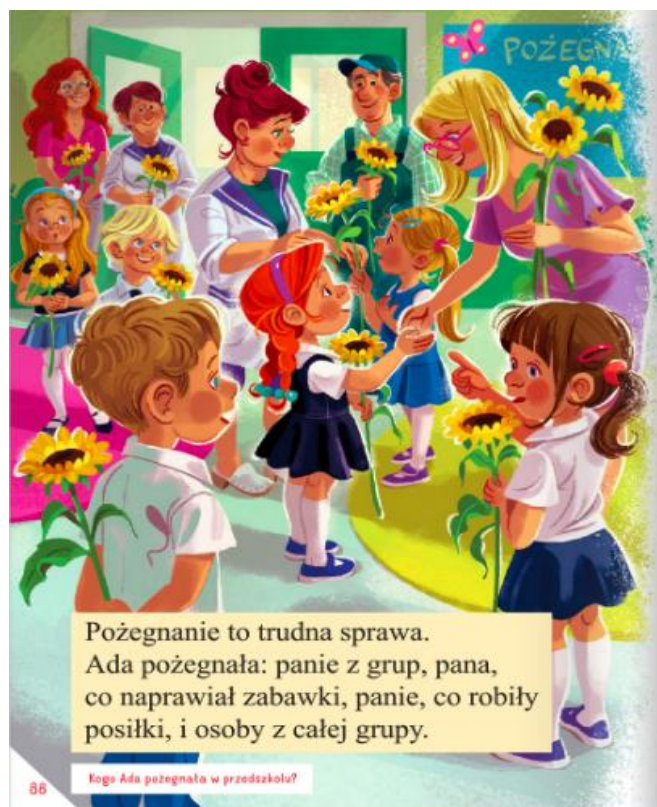
Jak starszaki zegnali się z pozostałymi przedszkolakami? O czym był teatrzyk?

86

Ada i jej koleżanka Kasia po spektaklu wspominały ostatni rok. Wymieniały to, co poznały – wesołe zabawy w piasku i w sali. To był udany rok.

87

Pożegnanie to trudna sprawa. Ada pożegnała: panie z grup, pana, co naprawiał zabawki, panie, co robiły posiłki, i osoby z całej grupy.

Kogo Ada pożegnała w przedszkolu?

88

Ada zostawiła kolorowanki, aby mały, smutny kolega lub mała, smutna koleżanka poprawili sobie humor. Gdy Ada była mała i było jej smutno, to pokolorowała na kolor słonka rysunek krowy. Od razu było jej lepiej.

Dlaczego Ada zostawiła kolorowanki?

89